

et maias allati ðllut olleks warrafs was-
mis, sest et perre piddi iggal náddalal faks
ford ðllut sama, mis tånnini agga púhha-
påval seál olli prukifs olnud. Selle wasto
piddi wina : jåggaminne seál maias fog-
gone lðpma. Ùtles weel omma perre-
rahwale, et se nende seast, kes ei olleks
sellesamma seádußsega mitte rahkul, ja kes
fest påwast sedda alwa kórtsi kohta laaku-
misze párrast láhhåks katsuma, tenistussest
föhhe lahti olleks. Se tener, kes tenis-
tusse aästade polest seál perres se wannem
olli, wðttis kätte ja útles: „Tånname
keik selle nou eest, mis ollete meie heaks
wðtnud. Tootame kindla sannaga, et
wina : prukiminne peab wiimse tilgani
meie jurest lðpma.“ Seddasamnia lub-
basid keik teised leitvalapsed ühhest suust
ja lahke näoga. — Se peále, tånnas
mñud jálle maia : issa omma poolt per-
ret selle targa ja jummalakartliko nou

pårrast, mis ollid omma hínge hoidmis-
seks ennestele wðtnud. Tånnas neid
ka se eest, et nemmad ei tahtnud omma
lahkumisse läbbi selle wanna maia : issa
süddant mitte raskeks tehha. On ka
tånnini tssekessis ennamiste rahho sees
ellanud, ja taßsase ja lahke sannaga
úksnes läbbi sanud, Jummalale olgo au!

Sesamma lúhhike juttustaminne ei
maksaks kùl muido sureste mitte, muud
kui agga, et se aßi, mis siin nimme-
tati, sannast sannaßse seál maias on sun-
dinud, ja et fest ka náiße, kui peagt
perres heaga fordva saab, sris kui lei-
valapsed armastusse melega maia ja
temma wannematte pole hoiaväad.
